

Lecture

**BEST
SELLER**
พิมพ์ครั้งที่ 6

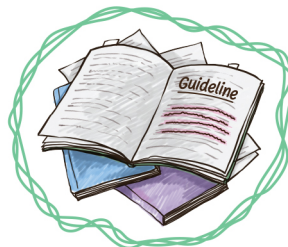
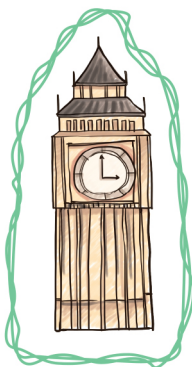
สรุปเข้ม

อังกฤษ ม.ต้น

สรุปเนื้อหาอังกฤษ ม.ต้น เน้นครบ จบปุ๊บ ใช้ได้ปังทุกสนาม
อ่านง่าย เข้าใจไว ใช้เมื่อไหร่ก็มั่นใจทุกครั้ง

Kru Tae (ปริวรรต อ๋มสอาด)

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
และวิทยากรรับเชิญให้กับโรงเรียนชั้นนำทั่วประเทศ

((สารบัญ))

1. Guide + lines สำหรับเตรียมสอบ

- คู่มือเส้นทางสนามสอบ...	7
- O-NET (Ordinary National Educational Test)	7
- โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (Triamudomsuksa)	9

2. Grammar

- รู้จักชนิดของคำ (Part of Speech)	12
- Article	43
- โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)	44
- Subject and Verb Agreement	48
- Tense	51
- If-Clause : Conditional Sentence	62
- Active & Passive Voice	65
- Reported Speech	69
- Question Tag	73

3. Vocabulary

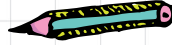
- Causative Verb	80
- คำศัพท์ที่พบบ่อยในข้อสอบ	81
- Phrasal Verb	96
- การผันกริยา 3 ช่อง	102
- การบอกจำนวน (Numeral)	107
- การเดาคำศัพท์จากบริบท (Guessing Meaning from Context)	112

4. Reading

- การหา Topic	116
- การหา Main Idea	116
- เทคนิคในการอ่าน	122

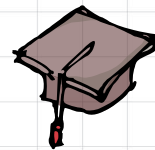
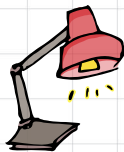
5. Conversation

- Greeting (การทักทาย)	125
- Introduction (การแนะนำตัว)	126
- Talking about People (การพูดคุยเกี่ยวกับบุคคล)	127
- Advice / Suggestion (การขอ/ให้คำแนะนำ)	128
- Request and Asking for Permission (การขอร้องและการขออนุญาต)	130
- Like / Dislike (การแสดงความชอบ/ไม่ชอบ)	131
- Sympathy (การแสดงความเห็นใจ)	133
- Telephone (การพูดคุยทางโทรศัพท์)	133
- Direction (การถาม/บอกทาง)	134
- Thank You / Sorry (การขอบคุณ/ขอโทษ)	135
- Goodbye (การบอกลา)	137
- ส่วนวนภาษาอังกฤษ	138

Guide + Lines สำหรับเตรียมสอบ

- ▶ เส้นทางสนามสอบ...
- ▶ O-NET (Ordinary National Educational Test)
- ▶ โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (Triamudomsuksa)

((สู่เส้นทางสนามสอบ...))

สวัสดีครับเด็กๆ ทุกคน หากพวกหนูกำลังอ่านหนังสือเล่มนี้เพื่อสรุปเนื้อหาสู่การเตรียมตัวสอบ ครูเต๋ขอบอกเลยว่า... พวกหนูมาถูกทางแล้วครับ โดยหนังสือเล่มนี้จะสรุปเนื้อหาไวยากรณ์ที่สำคัญ คำศัพท์ การอ่าน บทสนทนา ตลอดจนการเตรียมตัวสอบ O-NET รวมถึงสอบเข้าโรงเรียนชั้นนำต่างๆ ทั่วประเทศ

O-NET (Ordinary National Educational Test)

ชื่อก็บอกอยู่แล้วว่า National (Adjective) แปลว่า ระดับชาติ ข้อสอบ O-NET จึงเป็นข้อสอบระดับชาติที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ต้องสอบกัน และในขณะเดียวกันโรงเรียนหลายๆ โรงเรียนก็ใช้คะแนน O-NET ในการสอบเข้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 อีกด้วย ครูเต๋ขนาดนี้แล้ว จะรอช้าอยู่ไย... ไปดูรูปแบบข้อสอบ O-NET กันเลย

ข้อสอบ O-NET วิชาภาษาอังกฤษ ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 นั้น มีทั้งหมด 32 ข้อ ข้อละ 3.125 คะแนน รวมเป็น 100 คะแนน (ซึ่งจำนวนข้อและการให้คะแนนจะเปลี่ยนไปในแต่ละปี) โดยข้อสอบ O-NET แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

1) Listening and Speaking

ในส่วนนี้ ข้อสอบไม่ได้ให้เราฟังหรือพูดจริงๆ ตามชื่อประเภทข้อสอบหรอกนะครับ แต่ข้อสอบต้องการวัดความรู้ในเรื่องการสนทนานั้นเอง ดังนั้น ข้อสอบประเภทนี้จึงเป็นข้อสอบประเภทบทสนทนาคุยโต้ตอบกัน แล้วจะมีช่องว่างให้เราเลือกคำตอบให้ถูกต้องและเข้ากับบทสนทนานั้นเอง

ตัวข้อสอบเองอาจจะวัดความรู้เรื่องสำนวน Idiom หรือ Expression ที่สำคัญอีกด้วย ซึ่งหนังสือเล่มนี้จะสรุปสำนวนที่ข้อสอบออกและเทคนิคในการทำข้อสอบประเภทนี้ไว้ที่ตอนสุดท้าย

2) Reading

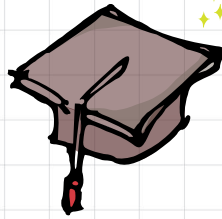
ข้อสอบชื่อว่า Reading ต้องให้เราได้อ่านอะไรหลายๆ ถูกต้องครับ แต่ไม่ได้เป็นบทความทั้งหมดทุกข้อหรอกครับ ในข้อสอบประเภทนี้จะมีทั้งให้ดูป้าย (signs) เช่น ป้ายจราจร ป้ายบอกทาง รวมถึงพวกบทกลอน บทกวีต่างๆ และที่ขาดไม่ได้คือ บทความที่จะให้เราอ่าน แล้วตอบคำถามนั่นเอง และเช่นเดียวกับกับข้อสอบประเภทก่อนหน้าครับ หนังสือเล่มนี้มีเทคนิคและแนวทางในการทำข้อสอบให้อีกด้วย

3) Writing

ครูเต้เชื่อว่า หลายๆ คนที่อ่านชื่อประเภทของข้อสอบประเภทนี้แล้ว อาจจะตื่นตระหนกไปว่า เอ๊ะ! ข้อสอบจะให้เราเขียนอะไรหรือเปล่า ครูเต้บอกได้เลยว่า “ไม่จ้า” แต่ข้อสอบจะวัดความรู้เราเรื่องคำศัพท์และไวยากรณ์ ข้อสอบจะมาในรูปแบบของ Cloze Test คือ เติมคำลงในเรื่องให้สมบูรณ์นั่นเอง

อ่านถึงตอนนี้นะแล้ว แสดงว่าเด็กๆ รู้รูปแบบข้อสอบที่พวกเราต้องสอบกันแล้ว แต่เอ๊ะ! เนื้อหาจะมีอะไรบ้าง พวกหนูต้องรู้อะไรบ้าง ตามครูเต้มาในบทถัดไปเลยลูก...

โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา (Triamudomsuksa)

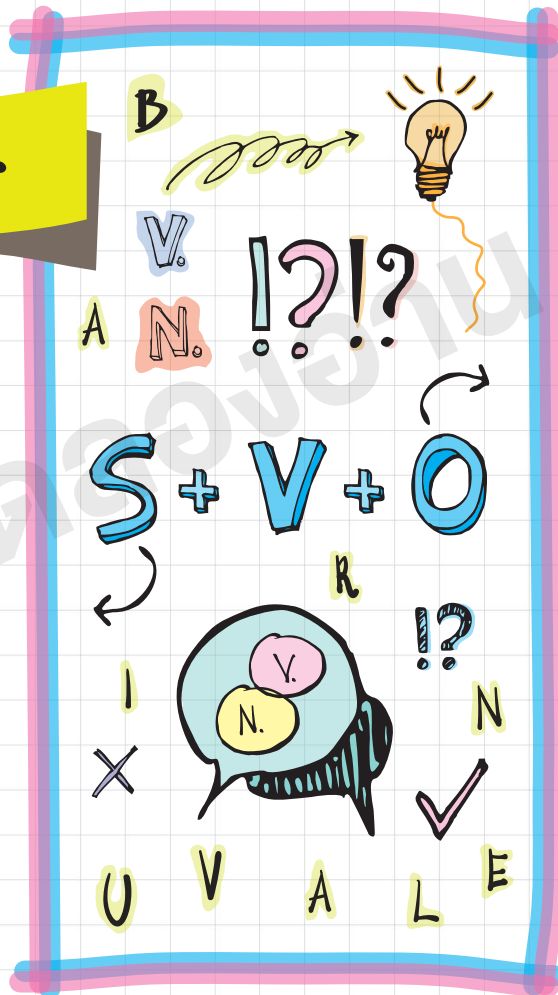
ครูเต้เชื่อว่า “โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา” เป็นโรงเรียนที่หลายๆ คน ใฝ่ฝันที่จะเข้าเรียน และการสอบเข้าเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานั้น นวกหนูต้องสอบวิชา “ภาษาอังกฤษ” ด้วย เชื่อครูลูก หนูหนีวิชานี้ไม่พ้น แน่ๆ ลักษณะของข้อสอบภาษาอังกฤษ โดยส่วนใหญ่แล้วจะมีหน้าตาและ องค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน หนีไม่พ้น Conversation, Vocabulary, Grammar และ Reading หรืออกรับ

ในข้อสอบสอบเข้าเตรียมอุดมฯ จะมีถามสำนวนภาษาในบทสนทนา แถมยังมีวัดความรู้เรื่อง Phrasal Verb อีกด้วย

อย่างที่ครูเต้บอก หนังสือเล่มนี้จะสรุปความรู้ไวยากรณ์พื้นฐาน ระดับ ม.ต้น และวิธีการนิชิตข้อสอบในแต่ละวาร์ตครับ เตรียมตัวให้พร้อม ซ้อมให้ดี การเตรียมตัวที่ถูกต้องแต่นั้นๆ ทำให้เรามัชยไปกว่าครึ่งนะลูก ดังนั้น นวกเราจะรอช้าอยู่ไย ไปลุยกันเลย!

Grammar

- ▶ รู้จักชนิดของคำ (Part of Speech)
- ▶ Article
- ▶ โครงสร้างประโยค (Sentence Structure)
- ▶ Subject and Verb Agreement
- ▶ Tense
- ▶ If-Clause : Conditional Sentence
- ▶ Active & Passive Voice
- ▶ Reported Speech
- ▶ Question Tag

เรื่องพื้นฐานที่สุดในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การรู้จักชนิดของคำ หรือหน้าที่ของคำ (Part of Speech) เพื่อให้เราได้เข้าใจหน้าที่ของคำต่างๆ ในภาษาอังกฤษ คำศัพท์หนึ่งคำอาจจะมีหลายหน้าที่ เช่น

work เป็นได้ทั้งคำนามและคำกริยา ตัวอย่างเช่น

คำกริยา หรือ V. I **work** at school. (ฉัน**ทำงาน**ที่โรงเรียน)

คำนาม หรือ N. Teaching is my **work**. (การสอนคือ**งาน**ของฉัน)

นอกจากนี้ คำหนึ่งคำอาจจะให้ความหมายต่างกันไป เมื่อชนิดของคำแตกต่างกัน เช่น

mean หากเป็นคำนามจะหมายถึง “ค่าเฉลี่ย” ตัวอย่างเช่น

The **mean** of this test is 20 points.

(**ค่าเฉลี่ย**ของข้อสอบชุดนี้ คือ 20 คะแนน)

หากเป็นคำคุณศัพท์ (Adj.) จะหมายถึง “ใจร้าย, สกปรก” ตัวอย่างเช่น

You are so **mean**.

(คุณ**ใจร้าย**มากๆ เลย)

หากเป็นคำกริยาจะหมายถึง “หมายความว่า, ตั้งใจ” ตัวอย่างเช่น

I don't understand what you **mean**.

(ฉันไม่เข้าใจว่าคุณ**หมายความว่า**อย่างไร)

I did not **mean** to hurt your feeling.

(ฉันไม่ได้**ตั้งใจ**ที่จะทำร้ายความรู้สึกของเธอ)

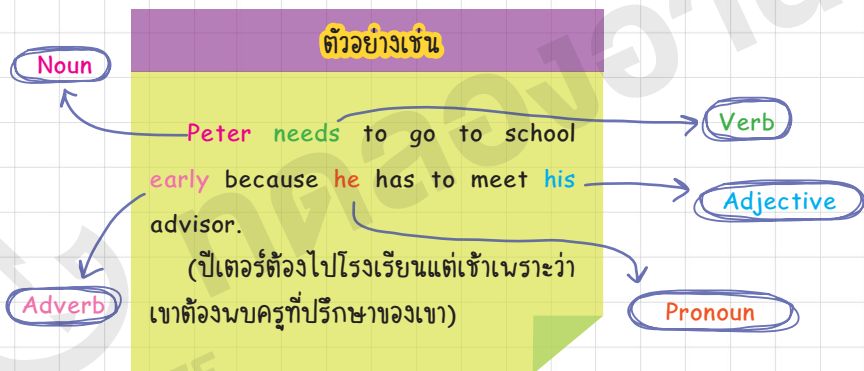
ดังนั้น ถ้าเรารู้ว่าคำนั้นๆ ในประโยคทำหน้าที่อะไร เราก็จะสามารถแปลความหมายของคำศัพท์และสามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษ รวมถึงเขียนประโยคภาษาอังกฤษเองได้อย่างถูกต้อง

รู้จักชนิดของคำ (Part of Speech)

ชนิดของคำมี 8 ประเภท ดังนี้

ชนิดของคำ	วิธีการใช้	ตัวอย่างคำ
1) คำนาม (Noun ตัวย่อ N.)	ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่	dog, cat, John, Andrew, Thailand, hospital, school, bird, man, woman
2) คำสรรพนาม (Pronoun ตัวย่อ Pron.)	ใช้เรียกแทนคำนาม	I, you, we, they, he, she, it
3) คำกริยา (Verb ตัวย่อ V.)	ใช้บอกการกระทำของคำนาม และสรรพนาม	walk, run, sleep, eat, widen, sing
4) คำคุณศัพท์ (Adjective ตัวย่อ Adj.)	ใช้ขยายคำนาม หรือ สรรพนามให้เห็นภาพ ชัดเจนมากขึ้น	big, tall, short, small, blue, cute, delicious, important
5) คำกริยาวิเศษณ์ (Adverb ตัวย่อ Adv.)	ใช้ขยายกริยา คุณศัพท์ และกริยาวิเศษณ์ด้วยกัน	usually, very, unfortunately, importantly
6) คำบุพบท (Preposition ตัวย่อ Prep.)	ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง คำนาม (หรือสรรพนาม) กับคำอื่นๆ ในประโยค	in, on, at, around, over, behind, during, beneath, under

ชนิดของคำ	วิธีการใช้	ตัวอย่างคำ
7) คำสันธาน (Conjunction ตัวย่อ Conj.)	ใช้เชื่อมคำ ประโยค วลี กริยาเข้าด้วยกัน	and, or, but, after, before, because, so
8) คำอุทาน (Interjection ตัวย่อ Interj.)	ใช้อุทานแสดงอารมณ์ ความรู้สึก	Oh!, Hurray!, Yippee!, Yuck!

คำนาม (Noun)

คำนาม คือ คำที่เราใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ คุณสมบัติ อากาาร และสิ่งต่างๆ เช่น สิ่งที่ไม่สามารถจับต้องได้ (ความรัก เป็นต้น) ประเภทของคำนามที่ควรรู้ในระดับ ม.ต้น แบ่งออกเป็น 2 แบบใหญ่ๆ ดังต่อไปนี้

แบบที่ 1 แบ่งตามความหมาย แบ่งเป็น 4 ประเภท ได้แก่

ชนิดของคำนาม	วิธีการใช้	ตัวอย่างคำ
1) คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ (Proper Noun - วิสามานยนาม)	ใช้เรียกคน สัตว์ สถานที่ อย่างเฉพาะเจาะจง	Bangkok, Thailand, Pariwat, James, John, December, Friday, Halloween คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ เวลาเขียน จะต้องขึ้นต้นด้วยตัวพิมพ์ใหญ่ (Capital Letter)
2) คำนามทั่วๆ ไป (Common Noun - สามานยนาม)	ใช้เรียกคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ ความคิดต่างๆ โดยไม่ได้เฉพาะเจาะจง	boy, man, people, school, company, building, dog, cat, zebra, year, month, minute
3) คำนามที่บอกกลุ่ม (Collective Noun - สมุหนาม)	ใช้เรียกหมู่คณะ ฝูง กลุ่มของสิ่งต่างๆ มักจะใช้ คู่กับ Common Noun โดยมี of มาคั่น หรือ สามารถใช้คำเดียวโดดๆ ได้ เมื่อคำศัพท์คำนั้นมี ความหมายแสดงหมวดหมู่ หรือกลุ่มก้อนในตัวมันเอง ทำหน้าที่เป็นได้ทั้งเอกพจน์ และพหูพจน์ ขึ้นอยู่กับผู้ใช้ว่า ต้องการสื่อความหมายว่า เป็นกลุ่มเดียวหรือแยกเป็น รายบุคคล/ตัว/สิ่ง	family, team, flock, mob, party, cabinet เมื่อใช้คู่กับ Common Noun จะมีรูปแบบ Collective Noun + of + Common Noun เช่น A flock of sheep, A bunch of flowers, A herd of cattle, A group of students

ชนิดของคำนาม	วิธีการใช้	ตัวอย่างคำ
4) คำนามที่ใช้บอกสภาวะคุณลักษณะต่างๆ (Abstract Noun - อาการนาม)	ใช้เรียกสิ่งที่เป็นนามธรรม มักจะมีคำว่า “การ” หรือ “ความ” นำหน้า ถือเป็นคำนามที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรือความคิดเห็นเอง	love, happiness, hate, freedom, education มักจะมีรูปมาจากคำกริยา เช่น grow -> growth (การเติบโต) please -> pleasure (ความพอใจ) succeed -> success (ความสำเร็จ) laugh -> laughter (การหัวเราะ) judge -> judgement (การตัดสิน) มักจะมีรูปมาจากคำคุณศัพท์ เช่น honest -> honesty (ความซื่อสัตย์) brave -> bravery (ความกล้า) happy -> happiness (ความสุข) sick -> sickness (การเจ็บป่วย) มักจะมีรูปมาจากคำนาม เช่น child -> childhood (ความเป็นเด็ก) slave -> slavery (ความเป็นทาส) man -> manhood (ความเป็นชาย) รวมถึงชื่อวิชาต่างๆ Chemistry (วิชาเคมี), Science (วิทยาศาสตร์), Mathematics (วิชาเลข)

แบบที่ 2 แบ่งตามหน้าที่ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ชนิดของคำนาม	วิธีการใช้	ตัวอย่างคำ
1) คำนามนับได้ (Countable Noun)	นูดง่าย ๆ คือ สามารถ นับได้เป็นชิ้นเป็นอัน นับเป็นจำนวนได้ คำนามนับได้สามารถเป็นได้ ทั้งเอกพจน์และพหูพจน์	dog - dogs, coin - coins, table - tables, year - years, minute - minutes
2) คำนามนับไม่ได้ (Uncountable Noun)	นูดง่าย ๆ คือ ไม่สามารถ นับได้เป็นชิ้นเป็นอัน คำนามนับไม่ได้ไม่มี รูปพหูพจน์ ให้ใช้กับ กริยาเอกพจน์เสมอ	milk, water, walking, studying, love, hate, history, physics, knowledge, information คำนามนับไม่ได้จะนับได้ก็ต่อเมื่อ ใส่ภาชนะหรือมีบรรจุภัณฑ์ เช่น two glasses of water (น้ำ 2 แก้ว)

อยากรู้ว่าคำนามคำไหนนับได้หรือนับไม่ได้ ให้จินตนาการว่า
ตัวเองไปเดินตลาด อยากซื้อของอะไรสักอย่าง เช่น อยากได้ปากกา
2 ด้าม ลองพูดว่า ปากคะ ขอปากกา 2 ปากกาคะ ถ้ารู้จำนวน แสดง
ว่านับได้ ซึ่งปากกา 2 ปากกา คือ ปากกาจำนวน 2 ด้าม แต่ทว่า
ปากคะ ขอน้ำนม 3 น้ำนมคะ
เราไม่สามารถรู้เลยว่าเท่าไรกันแน่ แสดงว่า นับไม่ได้ นั่นเอง

รู้จัก Singular & Plural Noun

ตามหลักไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ คำนามเมื่อนับได้แล้วจะต้องมีการบอกจำนวนเสมอ

• Singular Noun (คำนามนับได้ เอกพจน์)

หมายถึง คำนามที่มีจำนวนเพียง 1 คน หรือ 1 อันเท่านั้น เช่น

a man = ผู้ชาย 1 คน

a book = หนังสือ 1 เล่ม

an apple = แอปเปิ้ล 1 ผล

an umbrella = ร่ม 1 คัน

***ตามหลักไวยากรณ์มักจะใส่ a/an

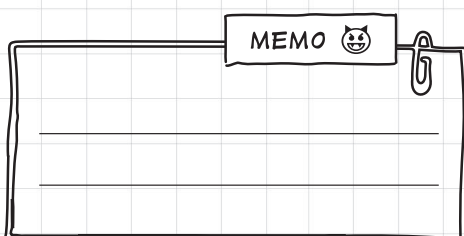
นำหน้า Singular Noun เสมอ***

• Plural Noun (คำนามนับได้ พหูพจน์)

หมายถึง คำนามที่มี 2 สิ่งขึ้นไป เราต้องเปลี่ยนคำนามให้เป็นรูปพหูพจน์ โดยมีกฎการเปลี่ยน ดังนี้

- คำนามทั่วไปสามารถเติม s ได้เลย

Singular	Plural	ความหมาย
cat	cats	แมว
door	doors	ประตู
book	books	หนังสือ

- คำนามที่ลงท้ายด้วย o, s, ss, sh, ch, x, z ให้เติม es ท้ายคำ

Singular	Plural	ความหมาย
bus	buses	รถบัส
tomato	tomatoes	มะเขือเทศ
mass	masses	กอง กลุ่ม

ระวัง!!! คำนามบางคำ ลงท้ายด้วย o แต่ก็สามารถเติม s ได้เลยนะ เช่น pianos (เปียโน), radios (วิทยุ), photos (รูปถ่าย)

- คำนามที่ลงท้ายด้วย y ให้เปลี่ยนเป็น i แล้วเติม es ท้ายคำ

Singular	Plural	ความหมาย
fly	flies	แมลงวัน
city	cities	เมือง
country	countries	ประเทศ

ระวัง!!! ถ้าหน้า y เป็น a, e, i, o, u หรือสระ สามารถเติม s ได้เลยนะ เช่น ways (เส้นทาง), days (วัน), keys (กุญแจ)

- คำนามที่ลงท้ายด้วย f, fe
ให้เปลี่ยนเป็น v แล้วเติม es ท้ายคำ

Singular	Plural	ความหมาย
leaf	leaves	ใบไม้
knife	knives	มีด

ระวัง!!! คำนามบางคำลงท้ายด้วย
f, fe แต่ก็สามารถเติม s
ได้เลยนะ เช่น chefs (หัวหน้า
พ่อครัว), gulfs (อ่าว), roofs
(หลังคา)

- คำนามบางคำเปลี่ยนรูปเมื่อ
เป็นพหูพจน์

Singular	Plural	ความหมาย
man	men	ผู้ชาย
child	children	เด็ก
tooth	teeth	ฟัน
foot	feet	เท้า
mouse	mice	หนู
ox	oxen	วัว

- คำนามบางคำคงรูปเดิมเมื่อ
เป็นพหูพจน์

Singular	Plural	ความหมาย
deer	deer	กวาง
fish	fish	ปลา
luggage	luggage	กระเป๋าเดินทาง
sheep	sheep	แกะ

*พหูพจน์ ต้องเติมตัว s, es ถ้ามี x,
o, sh, ch, ss และ s ตัวเดียว
ลงท้ายคำนาม ต้องเติม es

*คำใดลงท้ายด้วย y เปลี่ยน y เป็น
i แล้วเติม es

*คำใดลงท้ายด้วย f, fe เปลี่ยน f
หรือ fe เป็น v แล้วเติม es

MEMO 😊

คำสรรพนาม (Pronoun)

คำสรรพนาม คือ คำที่เราใช้เรียกแทนคน สัตว์ สิ่งของ นู่นนี่นั่น คือ คำที่ใช้แทนคำนาม
เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวซ้ำนั่นเอง

	Personal Pronoun		Possessive Pronoun	Reflexive Pronoun
	Subject Pronoun	Object Pronoun		
1st Person Singular	I	me	mine	myself
2nd Person Singular	You	you	yours	yourself
3rd Person Singular (male)	He	him	his	himself
3rd Person Singular (female)	She	her	hers	herself
3rd Person Singular (neutral)	It	it	its	itself

	Personal Pronoun		Possessive Pronoun	Reflexive Pronoun
	Subject Pronoun	Object Pronoun		
1st Person Plural	We	us	ours	ourselves
2nd Person Plural	You	you	yours	yourselves
3rd Person Plural	They	them	theirs	themselves

แบ่งประเภทได้ดังนี้

1 Personal Pronoun (บุรุษสรรพนาม)

คือ สรรพนามที่ใช้แทนคำนาม แบ่งออกเป็น

2 ประเภทตามหน้าที่ ได้แก่

• Subject Pronoun

คือ สรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธาน (Subject) ของประโยค

ตัวอย่างเช่น

She takes a shower before doing homework.

(เธออาบน้ำก่อนทำการบ้าน)

He walks to school every day.

(เขาเดินไปโรงเรียนทุกวัน)

• Object Pronoun

คือ สรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรม (Object) ของประโยค

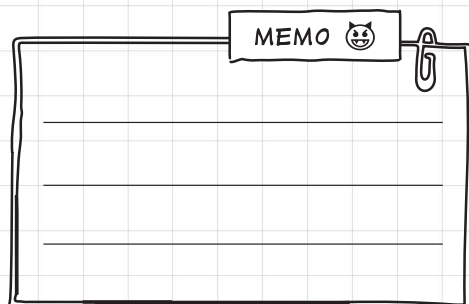
ตัวอย่างเช่น

Kru Tae is talking to **her**.

(ครูเต๋ากำลังคุยกับเธอ)

Parker always hits **her**.

(ปาร์คเกอร์ตีเธออยู่เสมอ)

2 Possessive Pronoun (สรรพนามแสดงความเป็นเจ้าของ)

คือ สรรพนามที่ใช้เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ

ตัวอย่างเช่น

That car is **his**.
(รถคันนั้นเป็นของเขา)

This book is **mine**.
(หนังสือเล่มนี้เป็นของฉัน)

3 Reflexive Pronoun (สรรพนามตนเอง)

คือ สรรพนามที่ใช้เน้นให้เห็นว่าใครเป็นคนทำกริยา

ตัวอย่างเช่น

I went there **myself**.
(ฉันไปที่นั่นด้วยตัวฉันเอง)

She **herself** cut her hair yesterday.
(เธอเองที่เป็นคนตัดผมของเธอเมื่อวานนี้)
เน้นว่าเธอตัดเองนะ

คำว่า **by...self** แปลว่า **โดยลำพัง** เช่น
Peter will go to the party by **himself**.
(ปีเตอร์จะไปงานเลี้ยงโดยลำพัง - ไปเองคนเดียว)

4 Definite Pronoun (สรรพนามเจาะจง)

มีเพียงแค่ 4 ตัวเท่านั้น จำง่าย ๆ คือ This, That, These, Those

- กล่าวถึงสิ่งที่อยู่ใกล้ : This (เอกพจน์), These (พหูพจน์)
- กล่าวถึงสิ่งที่อยู่ไกล : That (เอกพจน์), Those (พหูพจน์)

ตัวอย่างเช่น

This is a very nice place.
(นี่เป็นสถานที่ที่ดีมากๆ)

That is my car.
(นั่นคือรถของฉัน)

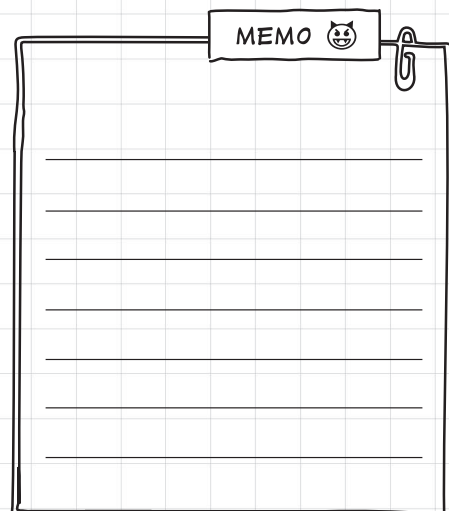
Can you do **that**?
(คุณทำสิ่งนั้นได้ไหม)

Music is for **those** who want to relax.

(ดนตรีมีไว้สำหรับคนที่ต้องการจะผ่อนคลาย)

ประธาน

กรรม

5 Indefinite Pronoun (คำสรรพนามที่ไม่ได้เจาะจง) = เป็นเอกพจน์

	No	Every	Any	Some
Body	Nobody	Everybody	Anybody	Somebody
One	No one	Everyone	Anyone	Someone
Thing	Nothing	Everything	Anything	Something

คำกริยา (Verb)

คำกริยา คือ คำที่แสดงอาการ ทำทางต่างๆ เช่น นั่ง นอน เดิน วิ่ง ร้องเพลง นุดง่ายๆ คือ คำที่บอกว่าประธานของประโยคกำลังทำอะไรอยู่นั่นเอง ครูจะต้องขอบอกก่อนเลยว่า กริยาถือเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้ประโยคเป็นประโยคได้ เพราะว่าประโยคจะเป็นประโยคได้ต้องมีกริยาเท่านั้นเอง

ตัวอย่างเช่น

Kru Tae **walks** to school every day.
(ครูเต้เดินไปโรงเรียนทุกวัน)

Andrew **gets up** at 7 o'clock.
(แอนดรูว์ตื่นนอนตอน 7 นาฬิกา)

คำกริยาที่ควรรู้ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท

1. Transitive Verb
2. Intransitive Verb
3. Linking Verb
4. Auxiliary Verb
5. Modal Verb

คำกริยาแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1) Transitive Verb (สกรรมกริยา)

คือ กริยาที่ต้องการกรรมมารับนั่นเอง ง่าย ๆ คือ กริยาประเภทนี้ต้องมีกรรมตามท้ายเสมอ กรรมของคำกริยาอาจจะเป็นคำนามหรือคำสรรพนามก็ได้ เช่น eat, like หรือ raise

ตัวอย่างเช่น

He **eats** an apple every morning.
(เขากินแอปเปิ้ลทุกๆ เช้า)

My mother **raises** me very well.
(แม่ของฉันเลี้ยงดูฉันอย่างดีมาก)

หากทดลองสังเกตและนิกลานตามจะรู้ว่า ถ้าไม่มีกรรม ประโยคจะขาดความสมบูรณ์ไปเลย คุณจะไม่รู้ว่ เขากินอะไร หรือแม่เลี้ยงดูใครกันแน่ นั่นจึงเป็นเหตุผลว่า ทำไมกริยาเหล่านี้ต้องการกรรม

2) Intransitive Verb (อกรรมกริยา)

คือ กริยาที่ไม่ต้องการกรรมมารับนั่นเอง (ไม่ต้องขดใช้กรรมแล้วนะคะ 555) กริยาประเภทนี้ไม่ต้องการกรรม ประโยคก็ถือว่าสมบูรณ์ได้ ซึ่งอาจจะมีส่วนขยายเพิ่มเติมก็ได้ นำคำกริยาประเภทนี้ได้แก่ sleep, walk, run

ตัวอย่างเช่น

My father **sleeps** very late.
(คุณพ่อของฉันนอนดึกมาก ๆ)

The students in P.E. class always **run** before the class starts.
(นักเรียนในวิชาพลศึกษาวิ่งอบอุ่นร่างกายก่อนวิชาเรียนเสมอ)